



Arrestnummer <i>C1 810</i> / 2026
Repertoriumnummer 2026 / <i>1950</i>
Datum van uitspraak 5 juni 2026
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal 2025/PGG/841 2025/VJ11/392

☐ Registratie
☐ Verstek
☒ R 32/7
☒ Hypo
☐ Opdracht OM
☐ Aanstelling deskundige
☐ Internering
☐ OS
☐ O.A.

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID, Departement
Kanselarij en Bestuur (C.V.H.), Koning Albert II laan 20 bus
9, 1000 BRUSSEL

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest
ingesteld. Inzake

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van
inwendige aard

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Not.nr. DE66.97.000575/22

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. _____, (RRN _____)
met Belgische nationaliteit,
geboren _____,
wonende te _____,
- beklaagde -

2. nr. _____, (RRN _____),
met Belgische nationaliteit,
geboren _____,
wonende te _____,
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek:

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk

op het perceel gelegen te _____, kadastraal gekend als _____,
_____ , eigendom van _____,
wonende te _____, en van _____,
_____ wonende te _____ bij aankoopakte van
18/10/1989 verleden voor notaris _____ ;

een stal bestemd voor de opslag van mest, met een breedte van 5m, een lengte van 16,9m en een hoogte van 2,5m tot 3,6m, uitgevoerd in betonplaten en afgedekt met aluminium golfplaten, te hebben opgericht zonder omgevingsvergunning in landschappelijk waardevol agrarisch gebied

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te _____ in de periode van 1 januari 2020 tot 14 april 2021

door

* * *

1. Procedureverloop

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI, besliste bij vonnis van 7 januari 2025 op tegenspraak als volgt:

“Op strafgebied

Ten aanzien van _____ eerste beklaagde

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt _____ *voor de enige tenlastelegging:*

*tot een **geldboete** van **4.000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.*

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

*Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft de **geldboete** voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **1.600,00 EUR**, zijnde **200,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.*

Veroordeelt _____ *tot betaling van:*

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 383,94 EUR.

Ten aanzien van ; tweede beklaagde

Verklaart de feiten van de enige tenlastelegging bewezen.

Veroordeelt voor de enige tenlastelegging:

tot een **geldboete** van **4.000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft de **geldboete** voor een termijn van 3 jaar, doch slechts voor een gedeelte van **1.600,00 EUR**, zijnde **200,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- hoofdelijk met medeveroordeelde tot de kosten van de strafvordering, op heden begroot op 383,94 EUR.

Herstel

Beveelt op vordering van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel in de oorspronkelijke toestand met betrekking tot het perceel gelegen te _____, _____, eigendom van de beklaagden, door het **herstel in de oorspronkelijke staat**, zijnde het verwijderen van de gehele constructie, meer bepaald alle betonplaten, de dakbekleding in aluminium golfplaten, de stalen profielen en al het metselwerk. De constructie dient te worden verwijderd inclusief de eventuele vloerplaat, verharding en fundamenteën, het opvullen van de bouwput dient te gebeuren met zuivere teelaarde. Alle afbraakmaterialen dienen te worden verwijderd van het terrein.

Bepaalt de **termijn** voor de uitvoering van de herstelmaatregelen op **6 maanden**.

En dit onder verbeurte van een **dwangsom** van **50,00 EUR** per dag vertraging in de nakoming van dit bevel lastens **elke beklaagde**.

Zegt voor recht dat de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, **ambtshalve in de uitvoering** ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelden.

Op burgerlijk gebied

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 4 februari 2025 door de beklaagden _____;
- 5 februari 2025 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk ook elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Op de rechtszitting van 24 oktober 2025 (inleidingszitting) legde het hof bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vast en bepaalde de rechtsdag op de rechtszitting van 29 januari 2026. De beklaagde legde tijdig een conclusie neer.

1.4 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 29 januari 2026 in het Nederlands:

- de beklaagden _____ in hun middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____, advocaat met kantoor te _____

- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____, advocaat-generaal.

Het hof stelde de zaak in voortzetting op de terechtzitting van 12 maart 2026 teneinde de raadsman van de beklaagden toe te laten schriftelijk te antwoorden op de vordering van het openbaar ministerie.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 12 maart 2026 in het Nederlands:

- de beklaagden _____ vertegenwoordigd door meester _____ advocaat met kantoor te _____

- het openbaar ministerie vertegenwoordigd door _____, advocaat-generaal.

2. Ontvankelijkheid van de hoger beroepen – saisine van het hof

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 7 januari 2025 en de grievenformulieren zijn tijdig en regelmatig naar de vorm.

2.2 De beklaagden _____ bepalen in hun grievenformulier welke grieven tegen het beroepen vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf en/of maatregel, en andere, waarbij de herstellvordering wordt vermeld.

De beklaagden hebben de rubriek schuld niet aangekruist, maar zij vermelden in die rubriek wel dezelfde redenen als bij de rubriek straf en/of maatregel die betrekking hebben op de geldboete. Het hof stelt vast dat dit een materiële vergissing betreft en dat de beklaagden geen grieven hebben met betrekking tot de schuld.

Het openbaar ministerie bepaalt in zijn grievenformulier welke grieven tegen het beroepen vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de bestraffing en met betrekking tot de dwangsom gekoppeld aan de herstellvordering.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagder _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

2.4 Gelet op de devolutieve werking van de beperkte hoger beroepen en vervolgens de grieven staat de schuld van de beklaagden aan de enige telastlegging definitief vast ingevolge het beroepen vonnis. Het hof heeft enkel nog te oordelen over de aan de beklaagden op te leggen bestraffing, de herstellvordering met een eventuele dwangsom en de bijdrage aan het Slachtofferfonds.

3. Onwettigheid vergunning

3.1 De beklaagde werpen in hun conclusies op dat zij op 5 juni 2025 van de deputatie een regularisatievergunning verkregen voor de constructie die het voorwerp vormt van de enige telastlegging. Het openbaar ministerie stelde op de rechtszitting dat het besluit van de deputatie onwettig is en vroeg om het niet toe te passen op grond van artikel 159 Grondwet.

3.2 De regularisatievergunning is naar het oordeel van het hof onwettig. Zij schendt de artikelen 1.1.4 en 4.3.1 VCRO.

De constructie is vergunningsplichtig. De beklagde tracht voor te houden dat zij onder de uitzondering van artikel 5.1 Vrijstellingenbesluit valt. Dit is echter niet het geval aangezien het bouwwerk hoger is dan drie meter, de toegelaten maximumhoogte om voor vrijstelling in aanmerking te komen.

Artikel 4.3.1, §1, eerste lid, VCRO bepaalt dat een vergunning moet worden geweigerd indien zij onverenigbaar is met onder meer de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening.

Artikel 1.1.4 VCRO bepaalt de doelstellingen van een goede ruimtelijke ordening: “*De ruimtelijke ordening is gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij worden de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten gelijktijdig tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.*” Dit artikel vereist een zorgvuldige belangenafweging bij de beoordeling van aanvragen voor omgevingsvergunningen om tot een goede ruimtelijke ordening te komen. De deputatie heeft de regularisatievergunning niet afdoende gemotiveerd in het licht van de esthetische gevolgen van de vergunning. Uit de overweging “Een schuilhoek in dergelijke materialen opgetrokken heeft misschien geen plaats in ‘ ’ ” maar hoort nu eenmaal wel bij een realistisch landbouwlandschap” blijkt dat de deputatie de nefaste esthetische gevolgen van de constructie erkent, maar hieraan voorbij gaat. Zij geeft meer gewicht aan de praktische noodzaak van de constructie aangezien de weide zich op meerdere kilometers bevindt van de bedrijfszetel en overweegt niet hoe deze praktische noodzaak te verzoenen is met de esthetische gevolgen. De deputatie heeft geen billijk evenwicht tussen de verschillende maatschappelijke belangen nagestreefd en de esthetische gevolgen miskend ondanks de

ligging in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De regulariseringvergunning van 5 juli 2025 is onwettig. Het hof houdt er geen rekening mee bij het beoordelen van de bestraffing en de herstellvordering.

4. Bestraffing

3.1 De beklaagden plaatsen een stal bestemd voor mestopslag zonder omgevingsvergunning in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Zij verstoorden het karakter van het landschap en verstoorden de ruimtelijke ordening. Zij streefden hun eigen economische belangen na zonder rekening te houden met de impact die dit heeft op de omgeving. Uit het strafdossier blijkt ook dat zij een aanmaning van de gemeente om zich in regel te stellen naast zich neerlegden.

Artikel 7 Strafwetboek schrijft de strafdoelstellingen voor die de rechter in overweging moet nemen bij de keuze van de straf en het bepalen van de strafmaat. Deze strafdoelstellingen bestaan in het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet, de bescherming van de maatschappij, het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht, het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade en het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader. De rechter moet zoeken naar een rechtvaardige proportionaliteit tussen het misdrijf en de straf.

3.2 De beklaagde werd in het verleden eenmaal veroordeeld voor een verkeersinbreuk, de beklaagde werd tweemaal veroordeeld voor verkeersinbreuken.

In hun conclusie vragen zij om een mildere straf op te leggen. Zij stellen dat de stal geplaatst werd in het belang van de dieren die zij in de weide houden. Zij wijzen er op dat zij trachtten de toestand te regulariseren. Na een eerste weigering van de regularisatievergunning hebben zij de constructie aangepast, waarna hen een vergunning werd toegekend. Zij stellen dat dit een verzachtende omstandigheid is en vragen om een straf met uitstel op te leggen.

Het hof is van oordeel dat een effectieve geldboete zonder uitstel voor elke beklaagde een passende bestraffing is die beantwoordt aan de strafdoelstellingen van artikel 7 Strafwetboek. Deze straf is noodzakelijk om de beklaagden er toe aan te zetten de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening wel strik na te leven.

Aangezien de feiten werden gepleegd na 31 december 2016 maar voor 1 februari 2026, verhoogt het hof de geldboetes met 70 opdecimen. De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraffen zijn een passende stimulans om de beklaagden er toe aan te zetten om de geldboete te betalen.

5. Herstelvordering

5.1 De gemeente Herzele vorderde het herstel in de oorspronkelijke staat, dit door de constructie integraal te verwijderen. De eerste rechter heeft het herstel bevolen, legde hiervoor een termijn op van zes maanden en een dwangsom van 50 euro per kalenderdag vertraging.

5.2 Het openbaar ministerie drong in beroep niet aan op het opleggen van het herstel. De verdere toepassing van het herstel is volgens het openbaar ministerie onredelijk.

5.3 Op 1 april 2026 trad het decreet van 26 april 2024 tot wijziging van diverse decreten, wat betreft de implementatie van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van 14 juli 2023 in werking. Sindsdien is het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving van toepassing op de overtredingen van de VCRO. Artikel 6.3.1. VCRO, dat de rechter de mogelijkheid gaf om het herstel van inbreuken te bevelen, werd opgegeven. Sindsdien is deze mogelijkheid opgenomen in artikel 56 van het Kaderdecreet Vlaamse Handhaving. De mogelijkheid voor de rechter om het herstel te bevelen bleef dus onverminderd bestaan.

5.3 De beklaagden legden stukken neer waaruit blijkt dat zij werken hebben verricht waardoor de stal beter in de omgeving past dan voorheen. Het herstel in de oorspronkelijke toestand zou onredelijk zijn, waardoor het hof dit niet oplegt.

6. Kosten- bijdragen – vergoedingen

De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, aan de zijde van het openbaar ministerie in graad van beroep zoals hierna bepaald.

Met toepassing van artikel 91 Tarief Strafzaken verhoogt het hof de kosten met 10 %.

Het hof veroordeelt de beklaagden als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 90 deciemmen tot 250 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezenverklaarde feiten.

Aangezien er enkel grieven zijn over de strafmaat, staat de beslissing van de eerste rechter over de kosten, de vaste vergoeding voor de gerechtskosten in strafzaken en over de bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand definitief vast.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 211*bis*, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

De saisine van het hof is beperkt tot de strafmaat, de herstellvordering met eventuele dwangsom en de bijdrage aan het Slachtofferfonds.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend met eenparige stemmen:

wijzig het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

verklaart de vergunning van de deputatie van 5 juni 2025 onwettig;

veroordeelt de beklaagde voor de enige telastlegging tot een **geldboete van 4.000 euro**, dit is 500 euro verhoogd met 70 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

veroordeelt de beklaagde voor de enige telastlegging tot een **geldboete van 4.000 euro**, dit is 500 euro verhoogd met 70 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

veroordeelt de beklaagder elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 90 decimen en zo gebracht op telkens 250 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagder hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering in beroep, voor het openbaar ministerie begroot op 147,77 euro.

|

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 27,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. 1 ^e beklaagde:	€ 32,54
Dagv. 2 ^e beklaagde:	€ 33,80
	€ 134,34
+ 10 % :	€ 13,43
Totaal :	€ 147,77

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit kamervoorzitter , raadsheer en plaatsvervangend magistraat , die mede over de zaak heeft beraadslaagd en in de onmogelijkheid verkeert het arrest te ondertekenen (art. 785 Ger.W.) en in openbare rechtszitting van **5 juni 2026** uitgesproken door kamervoorzitter , in aanwezigheid van , advocaat-generaal, met bijstand van griffier